

*REGULAMIN ODPOWIEDZIALNOŚCI DYSCYPLINARNEJ POLSKIEGO ZWIĄZKU
LEKKIEJ ATLETYKI*

zatwierdzony w dniu 27 kwietnia 2016 r. w Warszawie podczas Krajowego Zjazdu Delegatów PZLA

Preambuła

Zważywszy, że:

- jedną z podstaw uprawiania lekkiej atletyki jest duch sportowej rywalizacji oparty na uczciwości, zasadzie „fair play” oraz szacunku dla przeciwnika oraz innych uczestników zawodów sportowych,
- Polski Związek Lekkiej Atletyki stoi na straży tych wartości,
- a ich naruszenie rodzi odpowiedzialność związkową o charakterze dyscyplinarnym, która jest odrębna i autonomiczna w stosunku do innych rodzajów odpowiedzialności prawnej,

Krajowy Zjazd Delegatów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, uwzględniając postanowienia Statutu Polskiego Związku Lekkiej Atletyki oraz przepisy powszechnie obowiązującego prawa, ustanawia niniejszy Regulamin Odpowiedzialności Dyscyplinarnej Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, określający zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej:

*CZĘŚĆ 1.
PRAWO DYSCYPLINARNE
Dział 1
Przepisy ogólne
Rozdział 1.
Zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej*

§ 1.

Zakres odpowiedzialności dyscyplinarnej

1. Odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadach określonych w niniejszym Regulaminie Odpowiedzialności Dyscyplinarnej Polskiego Związku Lekkiej Atletyki podlega osoba będąca adresatem konkretnego obowiązku lub uprawnienia, wynikającego z aktu prawa związkowego Polskiego Związku Lekkiej Atletyki („PZLA”) – określana w niniejszym Regulaminie jako „Osoba odpowiedzialna”. Odpowiedzialności dyscyplinarnej podlegają w szczególności następujące osoby: zarejestrowane w będących członkami PZLA Wojewódzkich Związkach Lekkiej Atletyki („WZLA”) i w PZLA stowarzyszenia oraz zawodnicy, trenerzy, sędziowie i działacze sportowi, a także wszyscy członkowie PZLA w tym w szczególności wszystkie kluby będące członkami PZLA.

2. Obowiązek lub uprawnienie wskazane w ust. 1 aktualizują się na zasadach wskazanych w odrębnych aktach prawa związkowego PZLA.

§ 2.

Regulamin Odpowiedzialności Dyscyplinarnej

Osoba odpowiedzialna ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną wyłącznie na zasadach określonych w niniejszym Regulaminie Odpowiedzialności Dyscyplinarnej PZLA („Regulamin”).

§ 3.

Podstawowa zasada odpowiedzialności dyscyplinarnej

Podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej jest popełnienie przez Osobę odpowiedzialną przewinienia dyscyplinarnego.

§ 4.

Przewinienie dyscyplinarne

1. Przewinieniem dyscyplinarnym jest czyn nieetyczny Osoby odpowiedzialnej, w szczególności czyn naruszający zasadę ogólną etycznego postępowania, wskazaną w niniejszym Regulaminie.
2. Przewinieniem dyscyplinarnym jest również czyn Osoby odpowiedzialnej, naruszający jej obowiązki lub uprawnienia określone w przepisach prawa związkowego PZLA, w szczególności czyn zakazany wskazany w Regulaminie, a także naruszenie norm statutowych PZLA lub WZLA.
3. Przewinieniem dyscyplinarnym jest ponadto czyn Osoby odpowiedzialnej naruszający powszechnie obowiązujące prawo, w szczególności czyn zabroniony pod groźbą kary przez ustawę.

§ 5.

Zbieg przewinień dyscyplinarnych

Jeżeli jeden czyn Osoby odpowiedzialnej stanowi jednocześnie co najmniej dwa rodzaje przewinień z § 4, przyjmuje się, że popełniła ona jedno cięższe przewinienie karane jednokrotnie.

§ 6.

Naruszenie reguł współzawodnictwa sportowego

1. Nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego naruszenie reguł współzawodnictwa sportowego podczas zawodów, ukarane zgodnie z tymi regułami przez sędziego lub odpowiedni organ.
2. Rażące naruszenie reguły współzawodnictwa sportowego podczas zawodów może być odrębnie uznane za przewinienie dyscyplinarne i odrębnie ukarane.

§ 7.

Forma popełnienia przewinienia dyscyplinarnego

Przewinienie dyscyplinarne można popełnić poprzez działanie albo zaniechanie, które polega na naruszeniu prawnego obowiązku określonego działania.

§ 8.

Umyślność

1. Przewinienie dyscyplinarne można popełnić umyślnie (z zamiarem) albo nieumyślnie (bez zamiaru).
2. Nie podlega karze Osoba odpowiedzialna, która nieumyślnie popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w § 4 ust 1.
3. Odpowiedzialność za nieumyślny czyn zakazany wskazany w Regulaminie możliwa jest tylko wtedy, gdy Regulamin tak stanowi.

§ 9.

Formy stadialne przewinień dyscyplinarnych

1. Przewinienie dyscyplinarne można popełnić poprzez dokonanie albo usiłowanie.
2. Nie podlega karze Osoba odpowiedzialna, która popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w § 4 ust. 1 poprzez usiłowanie.

§ 10.

Formy zjawiskowe przewinień dyscyplinarnych

1. Przewinienie dyscyplinarne można popełnić poprzez bezpośrednią realizację czynu lub jego współrealizację, ewentualnie kierowanie, zlecenie, nakłanianie lub ułatwianie popełnienia czynu.
2. Osoba odpowiedzialna odpowiada indywidualnie i odrębnie za swój udział w przewinieniu dyscyplinarnym.

§ 11.

Odpowiedzialność dyscyplinarna osoby reprezentowanej

1. Jeżeli Osoba odpowiedzialna popełnia umyślne przewinienie dyscyplinarne występując w imieniu lub na rzecz innej osoby, to można pociągnąć do odpowiedzialności dyscyplinarnej osobę reprezentowaną (np. klub sportowy).
2. O przyjęciu i ocenie odpowiedzialności wskazanej w ust. 1 w odniesieniu do osoby reprezentowanej decyduje charakter przyczynienia się przez nią do przewinienia dyscyplinarnego popełnionego przez jej reprezentanta oraz charakter jej (uzyskanej albo potencjalnej) korzyści z tego przewinienia.

3. Dla zastosowania odpowiedzialności wskazanej w ust. 1 nie jest konieczne zastosowanie odpowiedzialności dyscyplinarnej w stosunku do reprezentanta. Jednocześnie pociągnięcie reprezentanta do odpowiedzialności nie wyłącza odpowiedzialności osoby reprezentowanej.

§ 12.

Odpowiedzialność dyscyplinarna następcy prawnego

Odpowiedzialność dyscyplinarną ponosi osoba będąca, na podstawie prawa związkowego, następcą Osoby odpowiedzialnej, która popełniła przewinienie dyscyplinarne. Sukcesja odpowiedzialności dyscyplinarnej dotyczy również osoby reprezentowanej. Sukcesja odpowiedzialności dyscyplinarnej nie dotyczy następców prawnych będących osobami fizycznymi.

§ 13.

Czas i miejsce popełnienia przewinienia dyscyplinarnego

1. Przewinienie dyscyplinarne jest popełnione w czasie, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był zobowiązany.

2. Przewinienie dyscyplinarne jest popełnione w miejscu, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był zobowiązany, albo gdzie skutek jego działania, stanowiący istotę przewinienia dyscyplinarnego, nastąpił lub według zamiaru sprawcy miał nastąpić.

§ 14.

Wymiar kary w przypadku zbiegu przewinień dyscyplinarnych

Jeżeli jednym czynem popełnia się co najmniej dwa różne przewinienia dyscyplinarne, wymierza się za nie osobne kary, z których wykonaniu podlega tylko kara najsurowsza.

§ 15.

Kara łączna

Jeżeli Osoba odpowiedzialna popełniła co najmniej dwa odrębne przewinienia dyscyplinarne, wymierza się za nie jedną łączną karę dyscyplinarną, uwzględniającą wszystkie popełnione przewinienia.

§ 16.

Błąd

Nieświadomość grożącej odpowiedzialności dyscyplinarnej nie wyłącza jej stosowania, chyba, że była obiektywnie usprawiedliwiona.

§ 17.

Stosunek odpowiedzialności dyscyplinarnej do innej odpowiedzialności prawnej

1. Odpowiedzialność dyscyplinarna Osoby odpowiedzialnej jest niezależna od innej odpowiedzialności prawnej.
2. Odpowiedzialność dyscyplinarna nie wyłącza odpowiedzialności prawnej.
3. Rozstrzygnięcie w zakresie odpowiedzialności prawnej Osoby odpowiedzialnej wpływa na jego odpowiedzialność dyscyplinarną wyłącznie wtedy, gdy wyraźnie dopuszczają to przepisy dyscyplinarne.
4. Rozstrzygnięcie w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej Osoby odpowiedzialnej wpływa na jego inną odpowiedzialność prawną wyłącznie wtedy, gdy wyraźnie dopuszczają to przepisy określające taką inną odpowiedzialność.

§ 18.

Wyłączenie odpowiedzialności

Odpowiedzialność dyscyplinarna Osoby odpowiedzialnej jest wyłączona w przypadku, gdy w chwili orzekania nie podlega ona już prawu związkowemu. Nie wyłącza to stosowania przepisów § 11 i 12.

Rozdział 2.

Kary za przewinienia dyscyplinarne

§ 19.

Rodzaje kar dyscyplinarnych

Za przewinienie dyscyplinarne wymierza się karę dyscyplinarną, która obejmuje karę zasadniczą i może obejmować karę dodatkową.

§ 20.

Kary zasadnicze

1. Karami zasadniczymi dla osób fizycznych podlegających odpowiedzialności dyscyplinarnej są:
 - 1) ustne upomnienie,
 - 2) pisemne upomnienie,
 - 3) pisemna nagana,
 - 4) kara pieniężna w wysokości do 50.000 zł.,
 - 5) pozbawienie tytułu indywidualnego mistrza Polski,
 - 6) zawieszenie w funkcjach związkowych lub klubowych na okres do lat trzech,

- 7) zwolnienie z pełnionej funkcji,
- 8) dożywotni zakaz sprawowania funkcji związkowych lub klubowych,
- 9) dyskwalifikacja na okres do 5 lat,
- 10) dyskwalifikacja dożywotnia.

2. Karami zasadniczymi dla klubów i innych osób prawnych podlegających odpowiedzialności dyscyplinarnej są:

- 1) ustne upomnienie,
- 2) pisemne upomnienie,
- 3) pisemna nagana,
- 4) kara pieniężna w wysokości do 500.000 zł.,
- 5) pozbawienie tytułu drużynowego mistrza Polski,
- 6) zawieszenie licencji,
- 7) odebranie licencji,
- 8) zawieszenie w prawach członka PZLA,
- 9) wykluczenie z PZLA.

3. Kary wskazane w ust. 1 pkt 5, 8 i 10 oraz w ust. 2 pkt 7-9 są karami najsurowszymi w rozumieniu Regulaminu.

§ 21.

Kary dodatkowe

Karami dodatkowymi dla osób fizycznych oraz klubów są:

- 1) przeproszenie osoby pokrzywdzonej przewinieniem dyscyplinarnym,
- 2) ogłoszenie wyroku w publikatorach PZLA,
- 3) nawiązka na cele wskazane przez PZLA, związane z wychowaniem młodzieży w wysokości do 10.000 zł.,
- 4) przyjęcie na siebie obowiązku określonego działania na rzecz PZLA,
- 5) zakaz uczestnictwa w określonych krajowych lub zagranicznych zawodach sportowych na okres do 2 lat,

- 6) zakaz uczestnictwa w określonych zgrupowaniach i obozach szkoleniowych na okres do 2 lat,
- 7) zmniejszenie lub pozbawienie prawa do otrzymywania pomocy finansowej od PZLA na okres do 2 lat,
- 8) pozbawienie prawa do organizowania określonych zawodów lub imprez sportowych na okres do 2 lat.

§ 22.

Zasady wyboru kar dyscyplinarnych

1. Za przewinienie dyscyplinarne wskazane w § 4 ust. 1, w tym polegające na naruszeniu ogólnych zasad postępowania etycznego wskazanych w Regulaminie można wymierzyć tylko upomnienie albo naganą.
2. Za przewinienie dyscyplinarne wskazane w § 4 ust. 2 można wymierzyć każdą z kar dyscyplinarnych.
3. Za przewinienie dyscyplinarne wskazane w § 4 ust. 3 oraz za szczególne przewinienia dyscyplinarne wskazane w Regulaminie nie można wymierzyć kary upomnienia albo nagany.
4. Zasady wskazane powyżej mają zastosowanie z zastrzeżeniem przepisów szczególnych.

§ 23.

Zasady wymiaru kar dyscyplinarnych

1. Wszystkie kary terminowe orzeka się w tygodniach, miesiącach lub latach.
2. Formę przeproszenia osoby pokrzywdzonej wskazuje się w orzeczeniu dyscyplinarnym.
3. Kara pieniężna orzekana jest na rzecz PZLA.
4. Zawieszenie lub odebranie licencji można orzec tylko za przewinienie polegające na naruszeniu jej warunków.
5. W przypadku orzeczenia najsurowszej z kar zasadniczych, nie orzeka się kary dodatkowej.

§ 24.

Dyrektywy wymiaru kar dyscyplinarnych

1. Karę dyscyplinarną wymierza się zgodnie z regułami Regulaminu, uwzględniając charakter i wagę przewinienia dyscyplinarnego, a w szczególności charakter i wagę naruszonej zasady etycznej lub związkowego obowiązku i uprawnienia, a ponadto - sposób, stopień i czas naruszenia, konsekwencję wskazanego naruszenia oraz formę popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.
2. Przy wyborze rodzaju i wymiaru kary dyscyplinarnej należy również uwzględnić zachowanie sprawcy przed i po popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego

§ 25.

Wymiar kar dyscyplinarnych w przypadku dobrowolnego poddania się odpowiedzialności

Wybór rodzaju i wymiaru kary dyscyplinarnej wymierzonej w ramach dobrowolnego poddania się odpowiedzialności dyscyplinarnej zależy od treści uzgodnienia w konkretnej sprawie.

§ 26.

Powrót do przewinienia dyscyplinarnego

Jeżeli Osoba odpowiedzialna w okresie 3 lat od wykonania kary za poprzednie przewinienie dyscyplinarne popełniła podobne przewinienie dyscyplinarne stwierdzone prawomocnym orzeczeniem, wymierza się jej karę surowszą od kary wcześniej wykonanej.

§ 27.

Odstąpienie od wymierzenia kary dyscyplinarnej

Za przewinienie dyscyplinarne znikomej wagi lub nieumyślne można odstąpić od wymierzenia kary dyscyplinarnej.

§ 28.

Czynny żal

1. Jeżeli Osoba odpowiedzialna przyznała się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego oraz wyraziła skruchę lub przeprosiła pokrzywdzonego można warunkowo odstąpić od wymierzenia kary dyscyplinarnej na okres próby do lat dwóch.

2. Wobec braku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego o nowe przewinienie dyscyplinarne w okresie próby, następuje odstąpienie od wymierzenia kary.

§ 29.

Zawieszenie wykonania kary dyscyplinarnej

1. Jeżeli postawa Osoby odpowiedzialnej przed i po popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego to uzasadnia, można zawiesić wykonanie każdej orzeczonej kary, z wyjątkiem kar najsurowszych, na okres próby od 6 miesięcy do 2 lat. Wobec braku naruszenia prawa związkowego w okresie próby uznaje się, że kara została wykonana.

2. Przy zawieszeniu wykonania orzeczonej kary stosuje się wobec Osoby odpowiedzialnej na okres próby obowiązek określonego zachowania się, a w szczególności: naprawienia szkody, przeproszenia poszkodowanego lub innego stosowanego zachowania się, które mogłyby zapobiec ponownemu popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego.

§ 30.

Przedawnienie karalności

1. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje po upływie trzech lat od jego popełnienia. W przypadku wszczęcia w tym czasie postępowania dyscyplinarnego, okres przedawnienia karalności wynosi pięć lat.
2. Karalność przewinienia związanego z dopingiem oraz korupcją ustaje po upływie 10 lat.
3. Karalność przewinienia dyscyplinarnego stanowiącego wykroczenie, przestępstwo albo wykroczenie lub przestępstwo skarbowe ustaje po upływie terminów określonych w przepisach właściwych ustaw, regulujących odpowiedzialność za te rodzaje czynów zabronionych.
4. Bieg przedawnienia dyscyplinarnego przerywa każda czynność podjęta w postępowaniu dyscyplinarnym lub innym postępowaniu prowadzonym w oparciu o ustawę.

§ 31.

Przedawnienie wykonania kary dyscyplinarnej i zatarcie skazania dyscyplinarnego

1. Nie można wykonać kary za przewinienie dyscyplinarne po upływie 5 lat od jej prawomocnego orzeczenia.
2. Zatarcie skazania dyscyplinarnego następuje po dwóch latach od wykonania kary dyscyplinarnej. Kary najsurowsze nie podlegają zatarciu.

Dział 2. *Przepisy szczególne* **Rozdział 1.**

Ogólne zasady postępowania etycznego

§ 32.

Powszechność standardów etycznych

Osoba odpowiedzialna powinna realizować swoje uprawnienia i obowiązki związkowe z dochowaniem ogólnie przyjętych standardów etycznych.

§ 33.

Podstawowe zasady postępowania Osoby odpowiedzialnej

Prawość, uczciwość i przyzwoitość powinny być nadrzędnymi zasadami postępowania Osoby odpowiedzialnej.

§ 34.

Stosunek do uczestników zawodów sportowych

Osoba odpowiedzialna powinna zachowywać szacunek dla współuczestników zawodów sportowych.

§ 35.

Stosunek do organizacji sportowych

Osoba odpowiedzialna powinna dbać o dobre imię WZLA, PZLA, EAA oraz IAAF.

§ 36.

Zasada *fair play*

Sportowa zasada *fair play* powinna stanowić nadrzędną wartość w postępowaniu Osoby odpowiedzialnej.

§ 37.

Zasada lojalności

Osoba odpowiedzialna powinna zachowywać się w stosunku do organów WZLA i PZLA lojalnie.

§ 38.

Znajomość Regulaminu

Znajomość i przestrzeganie Regulaminu jest obowiązkiem każdej Osoby odpowiedzialnej.

§ 39.

Obowiązki regulaminowe

Osoba odpowiedzialna zobowiązana jest do sumiennej realizacji swoich obowiązków wskazanych w aktach prawa związkowego PZLA.

Rozdział 2.

Szczególne przewinienia dyscyplinarne

§ 40.

Stosowanie dopingu

1. Kto stosuje niedozwolony doping w związku z uczestnictwem w zawodach sportowych, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

2. Kto utrudnia albo uniemożliwia przeprowadzenia kontroli dopingowej, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.
3. Czyn zakazany z ust. 1 i ust. 2 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieumyślnie.
4. Karze dyscyplinarnej, o której mowa w ust. 1 podlega także ten, kto umyślnie używa sprzętu sportowego niezgodnego z przepisami technicznymi i ułatwiającego osiągnięcie lepszych wyników.
5. Naruszenie przepisów dopingowych będzie rozpatrywane zgodnie z postanowieniami Światowego Kodeksu Antydopingowego, właściwymi regulacjami IAAF, a także Polskimi Przepisami Antydopingowymi.

§ 41.

Korupcja w sporcie

Kto dopuszcza się korupcji w sporcie, polegającej na wpłynięciu na wynik sportowy przy pomocy przekupstwa, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

§ 42.

Uszkodzenie ciała uczestnika zawodów sportowych

1. Kto umyślnie wyrządza współuczestnikowi zawodów sportowych poważne obrażenia ciała, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.
2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieumyślnie.

§ 43.

Sprowadzenie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia

1. Kto doprowadza podczas zawodów sportowych do sytuacji zagrażającej życiu lub zdrowiu jego uczestników lub kibiców albo wyrządza u nich obrażenia ciała, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.
2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieumyślnie.

§ 44.

Propagowanie zakazanych treści

Kto w ramach zawodów sportowych propaguje treści o charakterze dyskryminacyjnym, w szczególności rasistowskim, podlega karze dyscyplinarnej surowszej od upomnienia i nagany.

§ 45.

Niesportowe zachowanie

Kto dopuszcza się zachowania o charakterze niesportowym podczas zawodów sportowych, podlega karze dyscyplinarnej.

§ 46.

Używanie alkoholu i środków odurzających

Kto znajduje się w stanie odurzenia alkoholowego lub narkotykowego podczas zawodów sportowych, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

§ 47.

Znieważenie organizacji sportowej

Kto znieważa WZLA, PZLA, EAA, IAAF, ich organy lub członków tych organów, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem kar najsurowszych.

§ 48.

Falszerstwo dokumentu

Kto fałszuje dokument związkowy lub takiego dokumentu używa, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

§ 49.

Popęlnienie przestępstwa lub wykroczenia

Kto popełnia stwierdzone prawomocnym wyrokiem wykroczenie, przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. w związku z realizacją uprawnień lub obowiązków związkowych, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

§ 50.

Niestosowanie się do decyzji PZLA

1. Kto nie stosuje się do podlegających wykonaniu decyzji, wytycznych lub wezwań uprawnionych organów PZLA, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem upomnienia i nagany.

2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieumyślnie.

§ 51.

Przewinienia przeciwko organom PZLA

Naruszenia przepisów PZLA i niestosowanie się do decyzji PZLA

1. Za niewykonanie, niedopełnienie lub niedbałe wykonywanie obowiązków określonych w Statucie Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, Regulaminie, uchwałach, decyzjach, wytycznych lub wezwaniach uprawnionych organów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, naruszenie norm moralno-etycznych obowiązujących w lekkoatletyce, a także niewykonanie, niedopełnienie lub niedbałe wykonanie rozstrzygnięć organów administracji publicznej, dotyczących sportu, Polski Związek Lekkiej Atletyki może wymierzyć kary:

1) osobom fizycznym podlegającym odpowiedzialności dyscyplinarnej:

a) zawieszenia w funkcjach klubowych lub związkowych na okres do lat trzech;

b) dożywotni zakaz sprawowania funkcji związkowych lub klubowych;

c) dyskwalifikacji na okres do 5 lat;

d) dyskwalifikacji dożywotniej,

2) klubom i innym osobom prawnym podlegającym odpowiedzialności dyscyplinarnej:

a) zawieszenia licencji;

b) odebrania licencji;

c) zawieszenia w prawach członka PZLA;

d) wykluczenia z PZLA.

2. Karom za przewinienia, wskazane w ust. 1 powyżej podlegają podmioty tylko wtedy, gdy nie jest możliwe przypisanie odpowiedzialności na podstawie innego przepisu, opisującego naruszenie, zabronione pod groźbą kary dyscyplinarnej.

3. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny – z wyłączeniem kar najsurowszych, o których mowa w § 20 ust. 3 - również wtedy, gdy został popełniony nieумыślnie.

§ 52.

Nadużycie uprawnień

1. Kto nadużywa uprawnienia lub niedopełnia obowiązku związkowego, wynikającego z przepisów związkowych lub decyzji organu związkowego, podlega karze dyscyplinarnej z wyłączeniem kar najsurowszych.

2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieумыślnie.

§ 53.

Niepodporządkowanie się decyzjom PZLA

1. Kto podważa lub lekceważy legitymację, kompetencje, orzeczenie, polecenie lub wezwanie uprawnionych organów lub reprezentantów związkowych, podlega karze dyscyplinarnej.

2. Czyn zakazany z ust. 1 jest karalny - z wyłączeniem kar najsurowszych - również wtedy, gdy został popełniony nieумыślnie.

§ 54.

Zaleganie z zapłatą

Kto uporczywie nie wykonuje obowiązku zapłaty na rzecz osoby uprawnionej z mocy prawa związkowego PZLA, podlega karze dyscyplinarnej.

§ 55.

Podważanie decyzji sędziego

Kto publicznie podważa decyzje i kompetencje sędziego sportowego, podlega karze dyscyplinarnej z wyjątkiem kar najsurowszych.

§ 56.

Uczestnictwo w zakładach bukmacherskich

Kto przyjmuje lub dokonuje zakładów bukmacherskich w związku z lekkoatletycznymi zawodami sportowymi, podlega karze dyscyplinarnej.

§ 57.

Zatajenie informacji o poważnym przewinieniu dyscyplinarnym

Kto niezwłocznie nie informuje PZLA o wiadomym poważnym przewinieniu dyscyplinarnym innej Osoby odpowiedzialnej, podlega karze dyscyplinarnej.

CZEŚĆ 2.

POSTĘPOWANIE DYSCYPLINARNE

Rozdział 1.

Przepisy ogólne

§ 58.

Organy dyscyplinarne PZLA

Do orzekania w sprawach przewinień dyscyplinarnych uprawnione są następujące organy („Organy dyscyplinarne”):

- 1) Krajowy Zjazd Delegatów PZLA;
- 2) Zarząd PZLA;

- 3) Komisja Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA;
- 4) komisje dyscyplinarne WZLA;
- 5) komisje dyscyplinarne lub zarządy klubów;
- 6) w sprawach związanych z naruszeniem przepisów antydopingowych – Panele Dyscyplinarne przy Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie pierwszej i drugiej instancji, o których mowa w pkt. 8.1.1 Polskich Przepisów Antydopingowych, a także CAS i Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w zakresie wynikającym z Polskim Przepisów Antydopingowych.

§ 59.

Uregulowanie postępowania dyscyplinarnego

1. Postępowanie dyscyplinarne przed Organami dyscyplinarnymi toczy się według przepisów niniejszego Regulaminu, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Postępowanie w sprawach związanych z naruszeniem przepisów antydopingowych, toczy się z uwzględnieniem postanowień Światowego Kodeksu Antydopingowego i właściwych w tym zakresie regulacji IAAF.
3. Przepisy niniejszego Regulaminu dotyczące postępowania dyscyplinarnego przed Komisją Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA stosuje się odpowiednio do postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przed innymi Organami dyscyplinarnymi, chyba że przepisy Regulaminu lub Polskich Przepisów Antydopingowych stanowią inaczej

§ 60.

Cel postępowania dyscyplinarnego

Postępowanie dyscyplinarne ma na celu ukaranie za przewinienia dyscyplinarne określone w niniejszym Regulaminie, a także umacnianie pozytywnych postaw w zakresie poszanowania praworządności i zgodnej z zasadą fair play sportowej rywalizacji podmiotów uczestniczących w organizacji lekkiej atletyki oraz osób uprawiających ten sport.

§ 61.

Zasady postępowania dyscyplinarnego

1. Postępowanie dyscyplinarne jest oparte na następujących zasadach: swobodnej oceny materiału dowodowego, niezależności organów dyscyplinarnych, ograniczonej skargowości, szybkości rozpoznania spraw dyscyplinarnych i prawa do obrony.
2. Osoba odpowiedzialna może ustanowić pełnomocnika..Jeżeli pełnomocnikiem klubu jest upoważniony pracownik klubu, powinien on przy pierwszej czynności w sprawie przedstawić upoważnienie, pod rygorem niedopuszczenia do udziału w sprawie.

Rozdział 2.

Organy dyscyplinarne

§ 62.

Organy dyscyplinarne I instancji

1. W postępowaniu dyscyplinarnym obowiązuje zasada dwuinstancyjności.
2. Organami właściwymi do orzekania w sprawach dyscyplinarnych w pierwszej instancji są:
 - 1) zarządy klubów (komisje dyscyplinarne) - w stosunku do zawodników, trenerów, sędziów i działaczy sportowych klubu. W przypadkach określonych statutem zarząd klubu może przekazać swoje uprawnienia w zakresie rozpatrywania przewinień i orzekania kar powołanemu lub wybranemu organowi dyscyplinarnemu – komisji dyscyplinarnej. Orzeczenia takiego organu muszą być zatwierdzone przez zarząd klubu;
 - 2) komisje dyscyplinarne WZLA - w stosunku do zawodników, trenerów, sędziów, menedżerów, działaczy sportowych i kierownictw klubów uczestniczących w zawodach sportowych na szczeblu danego WZLA, będących członkami danego WZLA;
 - 3) Komisja Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA - w stosunku do wszystkich zawodników, trenerów, sędziów, menedżerów, działaczy i kierowników klubów oraz innych Osób odpowiedzialnych uczestniczących w zawodach sportowych na szczeblu centralnym, kierownictw i zawodników będących członkami kadry narodowej lub reprezentacji kraju wszystkich szczebli, a także do władz wybieralnych i powoływanych WZLA oraz władz, w tym komisji i innych organów, PZLA, jak również we wszystkich sprawach przekazanych do rozpatrzenia przez Zarząd;
 - 4) Zarząd PZLA – w sprawach dotyczących zawieszenie w prawach członka PZLA i wykluczenie z PZLA;
 - 5) w sprawach związanych z naruszeniem przepisów antydopingowych – Panele Dyscyplinarne przy Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie pierwszej i drugiej instancji, o których mowa w pkt. 8.1.1 Polskich Przepisów Antydopingowych, a także Sportowy Sąd Arbitrażowy (CAS) i Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w zakresie wynikającym z Polskich Przepisów Antydopingowych.
3. Jeżeli postanowienia niniejszego Regulaminu nie stanowią inaczej kompetencje w zakresie sprawowania odpowiedzialności dyscyplinarnej w I instancji w stosunku do Osób odpowiedzialnych przysługują Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA.

§ 63.

Organy dyscyplinarne II instancji

- Organami właściwymi do orzekania w sprawach dyscyplinarnych w drugiej instancji są:
- 1) komisje dyscyplinarne WZLA - od orzeczeń zarządów (komisji dyscyplinarnych) klubów,
 - 2) Komisja Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA - od orzeczeń komisji dyscyplinarnych WZLA wydawanych w I instancji;
 - 3) Panel Dyscyplinary przy Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie drugiej instancji, o którym mowa w pkt. 8.1.1 Polskich Przepisów Antydopingowych – od orzeczeń Panelu Dyscyplinarnego przy Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie pierwszej instancji, o którym mowa w pkt. 8.1.1 Polskich Przepisów Antydopingowych w zakresie wynikającym z pkt. 13.2.1 Polskich Przepisów Antydopingowych.
 - 4) Sportowy Sąd Arbitrażowy (CAS) – od orzeczeń Panelu Dyscyplinarnego przy Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie drugiej instancji, o którym mowa w pkt. 8.1.1 Polskich Przepisów Antydopingowych w zakresie wynikającym z pkt. 13.2.1 Polskich Przepisów Antydopingowych.
 - 5) Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim w zakresie wynikającym z pkt. 13.2.2 Polskich Przepisów Antydopingowych.
 - 6) Zarząd PZLA - od orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej PZLA wydawanych w I instancji;
 - 7) Krajowy Zjazd Delegatów PZLA – od orzeczeń Zarządu PZLA wydawanych w I instancji.

§ 64.

Komisja Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA

1. Komisja Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA składa się z od 8 do 15 członków, w tym z Przewodniczącego, który kieruje jej pracami. Członków Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA powołuje Zarząd PZLA na okres kadencji równy kadencji Zarządu PZLA. Wśród członków Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA powinni znajdować się przedstawiciele zawodników, sędziów i trenerów.

2. Przed upływem kadencji Członek Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA może być z ważnych powodów odwołany przez Zarząd z własnej inicjatywy lub na wniosek Przewodniczącego Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA. Z tych samych powodów Zarząd na wniosek Prezesa PZLA, może przed upływem kadencji odwołać Przewodniczącego Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA.

3. Komisja Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA rozpoznaje sprawy w pełnym składzie, bądź w ramach wyznaczonych przez Przewodniczącego Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA 3-osobowych Zespołów orzekających, z tym, że wystarczająca dla rozpoznania sprawy jest jednoczesna obecność większości składu Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA bądź pełnego składu 3-osobowego Zespołu orzekającego.

4. Komisja Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA sprawuje nadzór nad działalnością dyscyplinarną WZLA i klubów oraz prowadzonymi w WZLA i klubach sportowych postępowaniami dyscyplinarnymi. Inicjatywa WZLA lub klubu zmierzająca do darowania lub zawieszenia nałożonych kar dyscyplinarnych wymaga zatwierdzenia przez Komisję Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA. Odpowiednio umotywowany wniosek w formie uchwały organu dyscyplinarnego lub władz WZLA lub klubu lub należy składać bezpośrednio do Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA.

§ 65.

Członkowie Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA

Członkowie Komisji Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA powinni spełniać odpowiednie standardy etyczne i kompetencyjne.

Rozdział 3. Postępowanie

§ 66.

Kompetencje Organów dyscyplinarnych

Organ dyscyplinarny może:

- 1) wszcząć postępowanie dyscyplinarne,
- 2) odmówić wszczęcia postępowania dyscyplinarnego,
- 3) umorzyć postępowanie dyscyplinarne, albo warunkowo umorzyć postępowanie dyscyplinarne,
- 4) zawiesić postępowanie dyscyplinarne,
- 5) ukarać Osobę odpowiedzialną,

- 6) odstąpić od wymierzenia kary,
- 7) warunkowo zawiesić wykonanie kary,
- 8) uwzględnić wniosek Osoby odpowiedzialnej o dobrowolne poddanie się karze,
- 9) wydać inne orzeczenie w sytuacjach ściśle określonych w innych przepisach związkowych.

§ 67.

Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego

Właściwe Organy dyscyplinarne rozpoznają sprawy dyscyplinarne na podstawie pisemnego wniosku bądź z urzędu.

§ 68.

Składanie wyjaśnień

Organy dyscyplinarne mogą żądać pisemnych wyjaśnień od podmiotów objętych postępowaniem dyscyplinarnym, a w razie konieczności także od innych podmiotów. W sytuacjach wyjątkowych wyjaśnienia mogą być udzielane drogą telefoniczną, o ile możliwe jest potwierdzenie tożsamości osoby udzielającej wyjaśnień.

§ 69.

Obowiązek udzielania informacji i stawiennictwa na posiedzeniach Organów dyscyplinarnych

1. Każda osoba podlegająca przepisom niniejszego Regulaminu ma obowiązek udzielenia Organom dyscyplinarnym wszelkich informacji związanych z popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego. Odmowa udzielenia informacji lub rażące opóźnienie w jej udzieleniu jest przewinieniem dyscyplinarnym, zagrożonym karą pieniężną do 10.000 złotych, która może być orzekana wielokrotnie. Przepis niniejszego paragrafu nie ma zastosowania do osoby, która występuje w sprawie w charakterze Osoby odpowiedzialnej.
2. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo na posiedzenie Organu dyscyplinarnego zagrożone jest karą pieniężną do 5.000 złotych.
3. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionej Osoby odpowiedzialnej wezwanej na posiedzenie Organu dyscyplinarnego I instancji może uzasadniać zastosowanie wobec niej środka zapobiegawczego.

§ 70.

Posiedzenia Organów dyscyplinarnych

1. Organy dyscyplinarne rozpoznają sprawy na posiedzeniach niejawnych. Organy dyscyplinarne mogą w uzasadnionych przypadkach rozpoznać sprawę na posiedzeniu jawnym. O jawności posiedzenia decyduje przewodniczący Organu dyscyplinarnego.

2. W przypadkach nagłych na zarządzenie przewodniczącego Organu dyscyplinarnego na posiedzeniu niejawnym dopuszczalne jest obradowanie i głosowanie korespondencyjne (obiegowe), za pośrednictwem faksu, poczty elektronicznej lub telefonicznie. Sekretarz Organu dyscyplinarnego niezwłocznie sporządza notatkę z przebiegu obrad z podaniem przyczyny obradowania i głosowania korespondencyjnego (obiegowego).

§ 71.

Uczestnictwo w posiedzeniach Organów dyscyplinarnych

1. Posiedzeniem kieruje przewodniczący Organu dyscyplinarnego lub wyznaczony przez niego członek Organu dyscyplinarnego. Z przebiegu posiedzenia jawnego sporządza się protokół.

2. O posiedzeniu jawnym zawiadamia się strony faksem lub pocztą elektroniczną, a w przypadkach nagłych telefonicznie. Zawodników, którzy występują w sprawie bez udziału pełnomocnika zawiadamia się ponadto listem poleconym za potwierdzeniem odbioru. W zawiadomieniu podaje się miejsce, termin i cel posiedzenia, wraz z pouczeniem o skutkach niestawiennictwa.

3. W posiedzeniu jawnym ma prawo wziąć udział Osoba odpowiedzialna oraz jej pełnomocnik. Obecność przedstawicieli środków masowego przekazu na posiedzeniu jest dopuszczalna za zgodą stron, o ile Organ dyscyplinarny przy rozpoznaniu danej sprawy wyrazi na to zgodę.

§ 72.

Przebieg posiedzenia

1. Posiedzenie jawne rozpoczyna się od zaznajomienia Osoby odpowiedzialnej z zarzutem.

2. Zarzuty przedstawia przewodniczący Organu dyscyplinarnego bądź jeden z członków tego organu.

3. Organ dyscyplinarny może określić termin do złożenia wniosków dowodowych, pod rygorem ich pominięcia przy rozpoznaniu sprawy.

4. Wniosek dowodowy zmierzający do przewlekłości postępowania, odroczenia posiedzenia, a także zgłoszony na okoliczności nie mające istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, podlega oddaleniu. Dowód z zeznań świadka podlega pominięciu, jeżeli strona uchybiła zobowiązaniu do zapewnienia stawiennictwa świadka w oznaczonym terminie na posiedzeniu organu dyscyplinarnego.

§ 5. Akta sprawy mogą być udostępnione stronom do przeglądania w siedzibie organu dyscyplinarnego, po uzyskaniu akceptacji przewodniczącego organu dyscyplinarnego.

§ 73.

Zasada koncentracji materiału dowodowego

Organy dyscyplinarne powinny dążyć do wydania orzeczenia na pierwszym posiedzeniu.

§ 74.

Ugoda

1. W postępowaniu przed Organami dyscyplinarnymi w sprawach, których charakter na to pozwala możliwe jest zawarcie ugody, na mocy której Osoba odpowiedzialna wykona określone w jej treści obowiązki. W takim przypadku postępowanie podlega umorzeniu. W przypadku niewykonania obowiązków w terminie określonym w orzeczeniu, postępowanie dyscyplinarne podejmuje się.

2. Ugoda podlega kontroli Organu dyscyplinarnego, który w uzasadnionych przypadkach może odmówić jej zatwierdzenia lub uzależnić je od wprowadzenia stosownych zmian.

§ 75.

Dobrowolne poddanie się karze

Osoba odpowiedzialna może dobrowolnie poddać się karze przez siebie określonej i zaakceptowanej przez Organ dyscyplinarny I instancji, który może odmówić uwzględnienia wniosku lub dokonać w uzgodnieniu z Osobą odpowiedzialną w jego treści stosownych zmian. Orzeczenie uwzględniające wniosek Osoby odpowiedzialnej w całości nie podlega zaskarżeniu.

§ 76.

Orzekanie

1. Przewodniczący Organu dyscyplinarnego zamyka posiedzenie, gdy organ uzna sprawę za dostatecznie wyjaśnioną.

2. Po zamknięciu postępowania odbywa się niejawną naradą i głosowanie nad orzeczeniem. Orzeczenie zapada zwykłą większością głosów, przy udziale co najmniej połowy składu Organu dyscyplinarnego bądź pełnego 3-osobowego Zespołu orzekającego. W przypadku równości głosów decyduje głos przewodniczącego Organu dyscyplinarnego lub Zespołu orzekającego. Członek organu dyscyplinarnego nie może wstrzymać się od głosu.

3. Jeżeli członek Organu dyscyplinarnego głosował za umorzeniem postępowania jego głos przyłącza się do głosu najłagodniejszego dla Osoby odpowiedzialnej.

4. W rozpoznaniu sprawy nie może brać udziału członek Organu dyscyplinarnego podlegający wyłączeniu jako osobiście zainteresowany wynikiem sprawy. O możliwych przyczynach wyłączenia taki członek organu informuje przewodniczącego organu dyscyplinarnego przed rozpoczęciem posiedzenia.

§ 77.

Zasady swobodnej oceny dowodów

Organy dyscyplinarne orzekają na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku posiedzenia, swobodnie oceniając zebrany materiał dowodowy i kierując się przy tym wskazaniem wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, a także zasadą słuszności.

§ 78.

Ogłaszanie orzeczeń dyscyplinarnych

1. Ogłoszenie orzeczenia zapadłego na posiedzeniu jawnym następuje bezpośrednio po naradzie. Przewodniczący lub wyznaczony członek Organu dyscyplinarnego lub Zespołu orzekającego podaje zwięzłe motywy rozstrzygnięcia wraz z pouczeniem o sposobie i terminie odwołania.
2. Ogłoszenie orzeczenia Organ dyscyplinarny może odroczyć na okres do 3 tygodni, jeżeli uzasadnione jest to okolicznościami sprawy.
3. Orzeczenie wydane na posiedzeniu niejawnym niezwłocznie podaje się do wiadomości Osoby odpowiedzialnej faksem lub pocztą elektroniczną ze skutkiem doręczenia w dniu nadania, lub na wniosek Osoby odpowiedzialnej telefonicznie z czego sporządza się pisemną notatkę, którą załącza się do akt sprawy. W przypadkach gdy Osoba odpowiedzialna jest zawodnikiem, nie reprezentowanym przez pełnomocnika orzeczenie wysyła się ponadto listem poleconym za potwierdzeniem odbioru.
4. Orzeczenie podpisuje przewodniczący lub upoważniony członek Organu dyscyplinarnego lub Zespołu orzekającego.
5. Jeżeli Osoba odpowiedzialna ustanowiła pełnomocnika, orzeczenie podaje się także do jego wiadomości w sposób określony w ust. 3.
6. Organy dyscyplinarne są zobowiązane do przesłania odpisów orzeczeń o ukaraniu także do: władz klubu, do którego należy ukarana Osoba odpowiedzialna, władz właściwego WZLA, rodziców lub opiekunów małoletniej Osoby odpowiedzialnej.

§ 79.

Umorzenie postępowania dyscyplinarnego

Postępowanie dyscyplinarne można umorzyć również wobec Osoby odpowiedzialnej współdziałającej z innymi osobami w popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego, jeżeli ujawniła ona Organowi dyscyplinarnemu istotne, nieznanne dotychczas okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Nie umarza się postępowania w stosunku do osoby kierującej wykonaniem czynu przez inną osobę lub polecającej wykonanie czynu innej osobie oraz w stosunku do osoby nakłaniającej do popełnienia czynu.

§ 80.

Uzasadnienie orzeczenia dyscyplinarnego

1. W terminie siedmiu dni od daty powiadomienia o treści rozstrzygnięcia stronie służy prawo złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia Organu dyscyplinarnego wraz z uzasadnieniem.
2. Organ dyscyplinarny sporządza uzasadnienie orzeczenia dyscyplinarnego w terminie 3 tygodni od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1. Z ważnych powodów, w szczególności w przypadku złożonego stanu faktycznego i prawnego sprawy, termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim może zostać przedłużony o 2 tygodnie przez Organ odwoławczy sporządzający uzasadnienie. Dalsze przedłużenie terminu na sporządzenie uzasadnienia może nastąpić wyłącznie na mocy decyzji właściwego Organu dyscyplinarnego II instancji. Organ dyscyplinarny II instancji określi w takim przypadku ostateczny termin na sporządzenie uzasadnienia orzeczenia dyscyplinarnego.

3. Uzasadnienie orzeczenia dyscyplinarnego powinno zawierać obok opisu przewinienia dyscyplinarnego i rodzaju kary dyscyplinarnej nałożonej na Osobę odpowiedzialną także zwięzłe uzasadnienie wymierzonej kary dyscyplinarnej i dokładny okres jej biegu.

§ 81.

Odwołanie

1. W terminie czternastu dni od daty doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem stronie służy prawo wniesienia odwołania do Organu dyscyplinarnego II instancji za pośrednictwem organu, który wydał orzeczenie, za jednoczesną zapłatą kaucji w wysokości 300 zł. Orzeczenie, od którego nie wniesiono odwołania w terminie staje się prawomocne z upływem terminu do jego zaskarżenia.

2. W postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio powyższe przepisy niniejszego Regulaminu dotyczące postępowania dyscyplinarnego przed Organem dyscyplinarnym I instancji.

§ 82.

Wymogi formalne odwołania

1. W odwołaniu, pod rygorem jego odrzucenia, strona jest obowiązana wskazać przepisy, które jej zdaniem zostały naruszone albo ustalenia faktyczne tych organów, które strona uważa za błędne. Odwołanie powinno zawierać zwięzłe uzasadnienie zarzutów.

2. Do odwołania strona obowiązana jest załączyć kopię dowodu wpłaty kaucji, pod rygorem odrzucenia odwołania. Zawodnika występującego w sprawie bez udziału pełnomocnika w razie wniesienia odwołania bez załączenia dowodu wpłaty kaucji wzywa się do wpłaty kaucji i przekazania dowodu wpłaty kaucji w terminie siedmiu dni pod rygorem odrzucenia odwołania.

3. W odwołaniu strona może powołać nowe fakty i dowody, o ile uzasadni, dlaczego nie było możliwe ich przedstawienie w postępowaniu przed organem I instancji.

4. Strona zobowiązana jest podać w odwołaniu nowe dane w zakresie adresu poczty elektronicznej, numeru faksu i telefonu, pod rygorem uznania, że wysłane pod powyższe dane pisma zostały doręczone.

§ 83.

Odrzucenie odwołania

Organ dyscyplinarny odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu lub z innych względów niedopuszczalne. Postanowienie o odrzuceniu odwołania podlega uzasadnieniu z urzędu.

§ 84.

Moc wiążąca orzeczeń odwoławczych

1. W razie uchylecia orzeczenia Organu dyscyplinarnego I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy Organ dyscyplinarny I instancji nie jest związany wykładnią prawa zawartą w orzeczeniu Organu dyscyplinarnego II instancji.

2. Od orzeczeń Organu dyscyplinarnego II instancji nie przysługują środki odwoławcze, chyba że przepisy niniejszego Regulaminu stanowią inaczej.

§ 85.

Udział członków Organu dyscyplinarnego w postępowaniu odwoławczym

Członkom Organu dyscyplinarnego, którego orzeczenie zostało zaskarżone służy prawo uczestnictwa w posiedzeniach organu dyscyplinarnego II instancji z głosem doradczym.

§ 86.

Środki zapobiegawcze

1. Przed wydaniem orzeczenia, w trakcie trwania postępowania dyscyplinarnego Organ dyscyplinarny może stosować wobec Osoby odpowiedzialnej środki zapobiegawcze. Zażalenie na zastosowanie środka zapobiegawczego składa się do właściwego Organu dyscyplinarnego II instancji.

2. Środkami zapobiegawczymi są:

- 1) zawieszenie w prawach członka PZLA,
- 2) zawieszenie w prawach do uczestniczenia w zawodach,
- 3) zakaz zmiany przynależności zawodnika do klubu sportowego,
- 4) zawieszenie w prawach zawodnika, trenera lub sędziego lub innego podmiotu,
- 5) wstrzymanie wypłaty kwot pieniężnych należnych z tytułu udziału w zawodach organizowanych przez PZLA.

3. Środek zapobiegawczy może zostać nałożony w przypadkach nie cierpiących zwłoki, gdy wymaga tego dobro sportu.

4. Orzeczenie środka zapobiegawczego zawieszenia w prawach członka PZLA jest obligatoryjne w przypadku, gdy Osoba odpowiedzialna została skazana prawomocnym wyrokiem sądowym:

- 1) na karę bezwzględnego pozbawiania wolności – na czas odbywania kary pozbawienia wolności,
- 2) na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania – na okres próby, na który zawieszono wykonanie kary,
- 3) na środek karny w postaci pozbawienia praw publicznych – na okres odbywania tego środka karnego.

5. Środek zapobiegawczy jest natychmiast wykonalny i orzekany jest w formie postanowienia, od którego służy odwołanie na zasadach ogólnych.

6. Środek zapobiegawczy uchyla się gdy odpadnie konieczność jego zastosowania, w szczególności wraz z rozpoczęciem wykonania prawomocnie orzeczonej kary dyscyplinarnej.

§ 87.

Przewinienia popełnione podczas zawodów sportowych

W przypadkach oczywistego i rażącego naruszenia zasad współzawodnictwa sportowego podczas zawodów organizowanych przez PZLA Organ dyscyplinarny może na podstawie zapisu filmowego z rozegranych zawodów, w miarę konieczności po wysłuchaniu sędziego głównego zawodów lub innych osób, ukarać za przewinienie nie dostrzeżone przez sędziego głównego zawodów. Na tej samej podstawie Organ dyscyplinarny może darować albo złagodzić zastosowaną karę.

Rozdział 4. Nadzwyczajne środki zaskarżania

§ 88.

Odwołanie do IAAF

I. Odwołanie do IAAF

1. W sprawach określonych w Statucie IAAF zawodnik może odwołać się od orzeczeń Organów dyscyplinarnych do IAAF.
2. Wniesienie odwołania, o którym mowa w ust. 1 jest dopuszczalne, jeżeli:
 - 1) orzeczenie Organu dyscyplinarnego narusza przepisy Statutu IAAF,
 - 2) zawodnik kwestionuje prawidłowość orzeczenia Organu dyscyplinarnego dotyczące pozbawienia zawodnika uprawnień do udziału w zawodach sportowych.
3. Organ dyscyplinarny może wstrzymać wykonanie zaskarżonego odwołaniem do IAAF orzeczenia do czasu rozstrzygnięcia postępowania odwoławczego.

II. Odwołanie do Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim

1. Przy Polskim Komitecie Olimpijskim działa Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, zwany dalej "Trybunałem".
2. Trybunał jest stałym sądem polubownym działającym na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.
3. Do Trybunału można zaskarżyć ostateczne decyzje dyscyplinarne Związku.
4. Skarga do Trybunału przysługuje stronie postępowania lub - na podstawie regulaminów obowiązujących w danym związku - innym podmiotom. W sprawach dyscyplinarnych za stosowanie dopingu w sporcie skarga do Trybunału przysługuje również Światowej Agencji Antydopingowej.
5. Skargę do Trybunału wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
6. Skarga do Trybunału nie przysługuje w sprawach dotyczących technicznych reguł gry.
7. Od skargi wniesionej do Trybunału uiszcza się wpis, którego wysokość nie może być wyższa niż dwukrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.
8. Uchylenie przez Trybunał decyzji dyscyplinarnej polskiego związku sportowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania jest możliwe w przypadku, gdy dla rozstrzygnięcia sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części.

9. Od orzeczenia dyscyplinarnego Trybunału przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego w przypadku rażącego naruszenia przepisów prawa lub oczywistej niesłuszności orzeczenia.
10. Skargę kasacyjną wnosi się za pośrednictwem Trybunału w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem stronie skarżącej.
11. Trybunał przekazuje skargę kasacyjną w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu.
12. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną od orzeczenia Trybunału na zasadach przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego.

§ 89.

Wznowienie postępowania

1. W przypadku ujawnienia się nowych okoliczności nieznanymi Organowi dyscyplinarnemu w czasie orzekania lub rażącego naruszenia przepisów PZLA może być złożony wniosek o wznowienie postępowania.
2. Wniosek o wznowienie postępowania do Organu dyscyplinarnego, który wydał prawomocne orzeczenie, może skierować strona postępowania, a także Polski Związek Lekkiej Atletyki.
3. Postępowanie dyscyplinarne wznowia się na wniosek Polskiego Związku Lekkiej Atletyki lub z urzędu przez właściwy Organ dyscyplinarny, który wydał prawomocne orzeczenie, w przypadku ujawnienia nowych okoliczności, nieznanymi organowi dyscyplinarnemu w czasie orzekania lub rażącego naruszenia przepisów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki przez organ dyscyplinarny w toku rozpoznawania sprawy. Polski Związek Lekkiej Atletyki składając wniosek o wznowienie postępowania działa z urzędu lub na pisemną prośbę strony postępowania.
4. W przypadku wznowienia postępowania właściwy Organ dyscyplinarny przeprowadza postępowanie ponownie w sprawie po czym utrzymuje dotychczasowe orzeczenie w mocy bądź też je uchyla i wydaje nowe orzeczenie.
5. Od orzeczenia organu dyscyplinarnego I instancji przysługuje stronom odwołanie na zasadach ogólnych.

CZEŚĆ 3.

PRAWO DYSCYPLINARNE WYKONAWCZE

§ 90.

Kontrola orzeczeń dyscyplinarnych

Kontrolę wykonania orzeczeń w sprawach dyscyplinarnych sprawuje Komisja Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczenia Dopingu PZLA, która zwraca uwagę na przypadki niewykonania orzeczeń dyscyplinarnych.

§ 91.

Postępowanie wykonawcze

1. Organ dyscyplinarny prowadzi z urzędu sprawy dotyczące niewykonania orzeczeń dyscyplinarnych i podejmuje wszelkie stosowne kroki dla zapewnienia wykonania tych orzeczeń. Orzeczenia zapadłe w tym postępowaniu nie podlegają zaskarżeniu.

2. W celu zapewnienia wykonania orzeczeń dyscyplinarnych organ dyscyplinarny może żądać od ukaranego podmiotu złożenia w oznaczonym terminie wyjaśnień i przedstawienia dokumentów w związku z nałożoną karą lub środkiem probacyjnym.

§ 92.

Rejestr przewinień dyscyplinarnych

1. Komisja Wyróżnień, Dyscypliny i Zwalczania Dopingu PZLA prowadzi jawny rejestr orzeczonych kar dyscyplinarnych.

2. Wzmiankę o ukaraniu Osoby odpowiedzialnej karą dyscyplinarną usuwa się z rejestru kar dyscyplinarnych po zatartiu skazania dyscyplinarnego.

3. Zarząd PZLA zatwierdza wzór rejestru kar dyscyplinarnych.

CZĘŚĆ 4. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 93.

Przepis przejściowy

1. Regulamin ma zastosowanie również do przewinień dyscyplinarnych popełnionych przed jego wejściem w życie.

2. W postępowaniach dyscyplinarnych wszczętych przed wejściem w życie Regulaminu stosuje się przepisy tego Regulaminu, chyba że przepisy uchylone są względniejsze dla Osoby odpowiedzialnej.

3. Nie można stosować jednocześnie Regulaminu i przepisów uchylonych.

§ 94.

Interpretacja Regulaminu

1. Kompetencja do dokonywania interpretacji przepisów Regulaminu przysługuje wyłącznie władzom PZLA.

2. Władze PZLA mogą pisemnie powierzyć uprawnienie interpretacyjne Organowi dyscyplinarnemu w określonym zakresie.

3. Przepisy Regulaminu należy interpretować ściśle, jednak interpretacja rozszerzająca jest dopuszczalna wtedy, gdy wymaga tego dobro PZLA.

§ 95.

Stosunek do innych regulacji

1. Odpowiedzialność dyscyplinarna Osoby odpowiedzialnej wskazana w odrębnych przepisach jest realizowana w oparciu o zasady Regulaminu.
2. W przypadku sprzeczności pomiędzy przepisem Regulaminu, a przepisem innego aktu prawa związkowego, przy odpowiedzialności dyscyplinarnej Osoby odpowiedzialnej stosuje się Regulamin.

§ 96.

Wejście Regulaminu w życie

1. Regulamin wchodzi w życie w dniu jego uchwalenia.
2. Tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy związkowe PZLA dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej.
3. Wszelkie zmiany Regulaminu wchodzi w życie od dnia ich uchwalenia.